

BCE anunță prima listă a guvernatorilor care fac obiectul sistemului de rotație a drepturilor de vot

- În conformitate cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, sistemul de rotație a drepturilor de vot intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015
- Guvernatorul băncii centrale a Spaniei este primul din grupa 1 care renunță la dreptul său de vot
- Guvernatorii băncilor centrale ale Estoniei, Irlandei și Greciei sunt primii din grupa 2 care renunță la drepturile de vot
- Punctul de start al rotației voturilor a fost decis prin tragere la sorți

Consiliul guvernatorilor Băncii Centrale Europene (BCE) a decis astăzi, prin tragere la sorți, care vor fi primii guvernatori ai băncilor centrale naționale care vor renunța la drepturile de vot odată cu intrarea în vigoare a sistemului de rotație la data de 1 ianuarie 2015. În urma tragerii la sorți, s-a stabilit că guvernatorul băncii centrale a Spaniei din grupa 1 și guvernatorii băncilor centrale ale Estoniei, Irlandei și Greciei din grupa 2 vor renunța la drepturile de vot la 1 ianuarie 2015. La data de 1 februarie 2015, guvernatorul băncii centrale a Spaniei din grupa 1 își va redobânda dreptul de vot, iar guvernatorul băncii centrale a Franței va renunța la al său. În grupa 2, guvernatorul băncii centrale a Estoniei își va redobânda dreptul de vot, pe când guvernatorul băncii centrale a Ciprului va renunța la al său. Tragerea la sorți a fost efectuată în prezența tuturor membrilor Consiliului guvernatorilor, cu participarea

guvernatorului băncii centrale a Lituaniei în calitate de observator.

Scurtă explicație a sistemului de rotație

Pentru a se asigura că BCE va putea continua să adopte decizii în mod eficient, Consiliul Uniunii Europene a decis, în anul 2003, să introducă un sistem de rotație a drepturilor de vot în cadrul Consiliului guvernatorilor BCE de îndată ce numărul de guvernatori ai băncilor centrale naționale din Consiliu depășește 18. Acest lucru se va întâmpla odată cu adoptarea monedei unice de către Lituania, la 1 ianuarie 2015.

Rotația drepturilor de vot presupune crearea a două grupe de țări, în funcție de dimensiunea economiilor acestora. Guvernatorii din fiecare grupă utilizează drepturile de vot prin rotație.

Toți guvernatorii vor participa în continuare la ședințele Consiliului guvernatorilor și la dezbateri.

Sursa: Banca Centrală Europeană

Noua bancnotă de 10 EUR intră în circulație mâine (23 septembrie)

- Bancnota este mai rezistentă la contrafacere și ușor de verificat.

- Eurosistemul a sprijinit producătorii și deținătorii de aparate și dispozitive de procesare a bancnotelor în pregătirile pentru noua bancnotă.
- Videoclipul online „Descoperă noua bancnotă de 10 euro”, disponibil în 23 de limbi, reprezintă o modalitate rapidă și ușoară de a afla mai multe despre aceasta.

Bancnota de 10 EUR din seria „Europa” va intra în circulație la data de 23 septembrie 2014. «Este esențial ca toți cei care utilizează bancnotele euro să le utilizeze și în continuare cu deplină încredere. Acesta este motivul pentru care introducem seria „Europa”», a declarat Yves Mersch, membru al Comitetului executiv al BCE responsabil de bancnote.

La fel ca noua bancnotă de 5 EUR, noua bancnotă de 10 EUR prezintă mai multe elemente de siguranță optimizate, precum și o imagine nouă. Holograma și filigranul acesteia includ un portret al Europei, personaj din mitologia greacă. Bancnota conține și un „număr verde-smarald”. Atunci când este înclinată, numărul strălucitor prezintă un efect luminos care se deplasează în sus și în jos; de asemenea, numărul își schimbă culoarea din verde-smarald în albastru-închis. Datorită acestor elemente de siguranță, precum și a altor elemente, noua bancnotă de 10 EUR este foarte ușor de verificat utilizând metoda „atinge, privește, înclină”.

Pentru a facilita introducerea noii bancnote și a asigura recunoașterea acesteia pe scară cât mai largă, Eurosistemul a adoptat multe măsuri pentru sprijinirea în continuare a producătorilor și a deținătorilor de aparate de procesare a bancnotelor și de dispozitive de autentificare. O inițiativă a reprezentat-o punerea la dispoziție în scopul testării a noilor bancnote de 10 EUR cu aproape nouă luni înainte de lansare, asigurându-se astfel timp suficient pentru adaptarea echipamentelor. O altă constatăm în simplificarea procedurilor de primire a noilor bancnote de 10 EUR în scopul adaptării. În plus, Eurosistemul a organizat la Bruxelles – în cadrul Programului de parteneriat al Eurosistemului – un seminar

referitor la bancnote, în timp ce băncile centrale naționale s-au aflat în contact direct cu părțile interesate relevante din țara respectivă.

Banca Centrală Europeană a primit confirmare din partea băncilor centrale naționale din zona euro cu privire la faptul că acestea au făcut tot ceea ce se putea aștepta în mod rezonabil în calitatea pe care o dețin pentru a facilita adaptarea la noua bancnotă a aparatelor de procesare a bancnotelor și a dispozitivelor de autentificare în țările respective.

„Pentru ca lansarea noii bancnote de 10 EUR să decurgă în condiții cât mai bune, îi îndemn pe toți cei care dețin echipamente de procesare a bancnotelor să se asigure că acestea pot accepta noile bancnote”, a declarat dl Mersch.

Bancnotele de 10 EUR din prima serie vor continua să fie emise în vederea epuizării stocurilor și vor circula în paralel cu bancnotele de 10 EUR din seria „Europa”, înainte ca acestea din urmă să fie eliminate treptat ulterior și, în cele din urmă, să înceteze să mai reprezinte un mijloc legal de plată. Această modificare de statut va fi anunțată cu mult timp în avans.

Un videoclip intitulat „Descoperă noua bancnotă de 10 euro”, disponibil la adresa www.noile-bancnote-euro.eu în 23 de limbi ale Uniunii Europene, oferă informații suplimentare cu privire la noua bancnotă și la modul de verificare a acesteia. Este unul dintre cele câteva videoclipuri privind numerarul existente pe website, care prezintă și alte modalități de a afla mai multe despre bancnote, precum „Euro Cash Academy”.

Sursa: site-ul Băncii Centrale Europene

România coboară un loc în clasamentul trimestrial al atractivității investițiilor în proiecte de energie regenerabilă

- China ocupă primul loc în clasamentul atractivității investițiilor în proiecte de energie regenerabilă, Europa și SUA pierd teren în fața piețelor emergente
- Microfinanțarea și sprijinul coordonat sunt elemente critice de creștere a volumelor de investiții în energie verde

România a coborât un loc în clasamentul trimestrial al atractivității investițiilor în proiecte de energie regenerabilă – [EY Renewable energy country attractiveness index \(RECAI\)](#), ajungând pe poziția 32, de pe locul 31 în ediția anterioară. România își slăbește astfel poziția în clasament după ce în primele două ediții ale clasamentului din acest an România a urcat câte un loc.

[Raportul RECAI](#) realizează un clasament al primelor 40 de piețe din punct de vedere al atractivității și oportunităților de investiții în proiecte de energie verde.

Piața energiei regenerabile din China reprezintă cea mai atrăgătoare destinație pentru investitorii care caută să

investească în acest sector. Marcând o schimbare importantă în primele poziții ale indexului, China revine pe primul loc, pentru prima dată din mai 2013, în timp ce Europa și SUA continuă să piardă teren în fața piețelor emergente.

Guvernul chinez pune un accent tot mai mare pe energia regenerabilă în lupta contra poluării, generând noi oportunități de piață pentru investitorii străini. Politicile agresive, concentrarea tot mai mare pe consolidarea și introducerea de scheme pilot de tranzacționare a emisiilor de carbon sprijină, la rândul lor, inițiativele de reducere a poluării din această țară și reflectă valoarea economică strategică a sectorului energiei regenerabile.

În pofida îmbunătățirilor semnificative din acest sector și a oportunităților de investiții de pe piața americană a energiei regenerabile, blocajul din Congres și timpul îndelungat necesar obținerii avizelor au avut un efect negativ asupra capacității acestei țări de a convinge investitorii de siguranța investiției lor pe termen lung, fapt care a determinat coborârea SUA pe locul doi.

Reconfigurarea indexului

În alte zone din index, doar două dintre piețele care erau atrăgătoare în mod tradițional au reușit să-și păstreze pozițiile anterioare. Pozițiile Germaniei și Japoniei rămân neschimbate, acestea ocupând locul trei, respectiv patru, în vreme ce piețele lor reflectă cele mai noi actualizări de natură legislativă și strategică din domeniul energiei.

Pe de altă parte, politicile ezitante și transmiterea de semnale contradictorii au dus la coborâri în clasament pentru Marea Britanie și Australia, până pe locul șapte, respectiv zece.

În același timp, Italia și Spania suferă acum repercusiunile legate de schimbările aduse mecanismelor de susținere a sectorului energiei regenerabile, ambele țări coborând câteva

locuri în cadrul indexului.

Pe de altă parte, dinamicele piețe emergente devin tot mai vizibile în cadrul indexului. India a făcut un salt până pe locul șase, ca urmare a revizuirii sectorul energetic de către noul guvern care își propune să accelereze investițiile publice și private în zona energiei regenerabile. De asemenea, confirmând o temă care a devenit recurentă, Brazilia, Chile, Africa de Sud și Kenya au urcat din nou în cadrul indexului, grație proiectelor importante implementate și a suportului politic constant acordat acestora, în vreme ce finanțările majore acordate unor proiecte vizând energia regenerabilă în Olanda și Israel au propulsat cele două piețe în clasament.

Schimbările semnificative din cadrul indexului întăresc faptul că perspectivele legate de energia regenerabilă nu mai reprezintă apanajul câtorva piețe mature – acestea au devenit cu adevărat globale, oferind oportunități atât pe piețele dezvoltate, cât și pe cele în curs de dezvoltare. Un astfel de cadru în mișcare va obliga companiile și guvernele să-și revizuiască strategiile legate de sectorul energetic pentru a obține avantaje competitive pe termen lung.

Revenirea Europei

Recentul raport evidențiază faptul că Europa se află în prezent într-un punct de cotitură, ținând să devină un lider global în acest sector, confruntându-se, în același timp, cu limitări importante legate de finanțare, infrastructură și lanțuri de aprovizionare.

Modelele de microfinanțare vor deveni mai mult decât o simplă tendință

Raportul subliniază faptul că schemele de microfinanțare devin tot mai importante atât pentru țările dezvoltate cât și pentru cele în curs de dezvoltare, fapt care duce la extinderea modelelor de finanțare localizată, cum ar fi modelul de crowdfunding. Resursele de capital disponibile pentru astfel

de finanțări au un potențial semnificativ de creștere dacă profilele de tip risc-recompensă vor putea fi structurate astfel încât să devină o alternativă viabilă la alte canale de investiții.

Departa de a fi doar o reminiscență a investitorului „cu conștiință socială”, finanțarea din surse de tip crowd și din resurse comunitare devine tot mai mult un canal inteligent de investiții, jucând un rol important în modelarea noului nostru mix energetic și în generarea de stimuli pentru apariția de noi modele de finanțare.

Privind în perspectivă

Pe fondul noilor investiții în energie verde, cumulând 63,6 miliarde de USD în al doilea trimestru al acestui an, nivel care reprezintă cea mai mare performanță trimestrială din ultimii doi ani și indică o revenire a investițiilor globale anuale pentru 2014, ultimul raport RECAI concluzionează că trecerea la modalități democratice de finanțare și deschiderea de noi piețe vor deveni condiții esențiale în menținerea acestui trend pozitiv al volumelor globale de investiții.

Consumatorii, inclusiv cei casnici, dar și companiile încep să preia controlul și să-și asume responsabilitatea asupra propriului nivel de cerere și ofertă energetică. În acest context, investitorii vor deveni și ei mai motivați. Acest demers va genera nu numai democratizarea domeniului energetic, dar și direcționarea de volume semnificative de capital de investiții acolo unde e cea mai mare nevoie de el.

Despre RECAI

Raportul RECAI realizează un clasament al primelor 40 de piețe din punct de vedere al atractivității și oportunităților de investiții în sectorul energiei regenerabile, având la bază o serie de indicatori macroeconomici, indicatori ai pieței de

energie și de tehnologie specifică.

Indicele monitorizează 40 de piețe din întreaga lume: Australia, Austria, Belgia, Brazilia, Bulgaria, Canada, Chile, China, Republica Cehă, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, India, Irlanda, Israel, Italia, Japonia, Kenya, Mexic, Maroc, Olanda, Norvegia, Peru, Polonia, Portugalia, România, Arabia Saudită, Slovenia, Africa de Sud, Coreea de Sud, Spania, Suedia, Taiwan, Thailanda, Turcia, Ucraina, Marea Britanie și SUA.

**Deciziile strategice:
Directorii executivi se
bazează mai mult pe
experiență și sfaturile
primite decât pe analiza de
date atunci când iau decizii
esențiale pentru afacere**

Deciziile strategice: Directorii executivi se bazează mai mult pe experiență și sfaturile primite decât pe analiza de date atunci când iau decizii esențiale pentru afacere, dar companiile care se bazează mai mult pe analiza de date raportează procese decizionale îmbunătățite, arată un raport EIU/PwC

▪ *Companiile care se bazează în principal pe analiza*

datelor sunt de trei ori mai predispuse să raporteze îmbunătățiri semnificative în procesul decizional, însă doar unul din trei directori executivi susține că organizația sa se bazează pe analiza acestor date.

- Mai multe decizii importante sunt luate mai degrabă speculativ decât în urma unor analize, iar deciziile strategice au un impact major asupra profitabilității viitoare; aproape o treime dintre directorii executivi evaluează impactul financiar al acelor decizii la peste un miliard de dolari.
- Mulți directori executivi sunt sceptici sau frustrați de maniera practică de utilizare a datelor și a analizei în procesul decizional, în special pe piețele emergente.

Marea majoritate a directorilor executivi din întreaga lume – 94% – afirmă că managementul companiei lor este pregătit să ia decizii importante legate de direcția strategică a afacerii, dar doar o treime s-a bazat în primul rând pe date și analize

atunci când a luat cea mai recentă decizie importantă. Intuiția și experiența executivilor și sfaturile sau experiența altora din companie au stat la baza deciziilor luate de 58% dintre directorii executivi. Cu toate acestea, cei 43% dintre directorii executivi care au declarat că organizațiilor se bazează preponderent pe date au raportat și cele mai mari îmbunătățiri ale procesului decizional în ultimii doi ani. Toți executivii au susținut că prioritatea lor pentru următorii doi ani este să facă investiții în calitatea analizei datelor pentru a lua decizii cât mai bune.

Conform *Gut & gigabytes: Capitalising on the art & science in decision making*, noul raport-sondaj al Economist Intelligence Unit sponsorizat de PwC, directorii executivi iau frecvent decizii importante și le revizuiesc des. Mai mult de trei

sferturi dintre directorii executivi iau decizii importante în fiecare semestru, iar 43% le revizuiesc în fiecare lună.

Sondajul mai arată și că mai importante cinci domenii pe care executivii vor trebui să le ia în considerare în următoarele 12 luni sunt, în ordine: creșterea afacerii existente, colaborarea cu competitorii, micșorarea afacerii existente, intrarea într-o nouă industrie sau începerea unei noi afaceri, și sursele de finanțare.

„Succesul unei companii din ziua de astăzi este legat de cât de bine ia deciziile strategice. Fără o analiză atentă a datelor privind evoluția pieței, a competitorilor, a celor mai bune practici din sectorul de activitate, companiile riscă să rateze oportunități de afaceri importante. Iar într-o piață precum România, unde o serie de date nu sunt disponibile, sau nu sunt precise, companiile trebuie să fie atente cu interpretarea datelor”, a declarat Bogdan Belciu, Partener, Servicii de Consultanță pentru Management, PwC România.

Directorii executivi au considerat că apariția unei oportunități de afaceri pe care nu o puteau ignora a fost principala motivație pentru luarea unei decizii majore (30%). Alte motive invocate au fost: luarea unor decizii care au fost anterior amânate (25%), încadrarea în strategia companiei (18%), testarea unor idei (15%), reacția la unii factori externi (9%), și noile reglementări din domeniu (4%).

În ciuda obișnuinței directorilor executivi de a lua decizii bazate pe instinct, aproape două treimi (63%) au afirmat că folosirea datelor a schimbat modul în care compania lor ia decizii și se așteaptă ca aceasta să aibă un impact crescut pe viitor. Principalele trei schimbări pe care executivii consideră că le vor aduce procesului decizional includ numărul oamenilor implicați în luarea deciziilor, folosirea în mai

mare măsură a analizelor de date, precum și întemeierea unor echipe specializate pe analiza datelor în vederea luării deciziilor strategice.

„Cu o miză atât de mare atunci când vine vorba despre impactul deciziilor strategice asupra profitabilității (adesea evaluată la câteva miliarde dolari), companiile încearcă să își îmbunătățească viteza și gradul de sofisticare al procesului decizional. Acesta necesită folosirea datelor și a tehnicilor de analiză de ultimă oră, precum și clarificarea responsabilității și a proceselor de luare a deciziilor”, a adăugat Bogdan Belciu.

Rezultatele sondajului indică o abordare echilibrată a folosirii datelor și analizelor cu scopul de a lua rapid decizii importante și complexe pentru a obține avantaje competitive:

- *Stabilirea legăturii directe dintre decizii și valoarea companiei pentru acționari prin indicarea acelor decizii care au cel mai mare impact asupra viitorului companiei;*
- *Legarea alternativelor strategice de impactul asupra afacerii prin simularea felului în care mega tendințele globale și cele sectoarele industriale, precum și alternativele strategice, afectează afacerea și modelul operațional;*
- *Aplicarea unei optici orientate spre rezultate și crearea de valoare prin cuantificarea îmbunătățirii preconizate în indicatori cuantificabili asociați cu un proces decizional mai bun;*
- *Adoptarea unei abordări structurate de testare și învățare prin specificarea schimbărilor aduse companiei, proceselor aplicate, tehnologiei și culturii care sunt necesare îmbunătățirii procesului decizional.*

Despre raport:

1. Sondajul EIU derulat în mai 2014 se bazează pe

răspunsurile a 1.135 de persoane cu funcții executive, dintre care 54% sunt cu grad de director sau membri ai consiliilor de conducere.

2. Respondenții provin din Europa (29%), America de Nord (35%) și regiunea Asia-Pacific (24%). Restul provin din America Latină, Orientul Mijlociu și Africa.
 3. Sunt reprezentate 18 industrii, câte aproximativ 10% fiecare din sectorul bancar și al piețelor de capital, al tehnologiei, energiei și al utilităților și mineritului.
 4. Majoritatea companiilor reprezentate au raportat anul trecut venituri de cel puțin un miliard de dolari.
-

Reaua-credință a fiscoșului sub lupa Marii camere a Curții de Justiție a Uniunii Europene

Cosmin Flavius Costăș,

Asist.univ.dr. la Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Facultatea de Drept

Avocat partener, Costăș, Negru & Asociații SCA

Pentru contribuabili și pentru avocați, în unele cazuri și pentru magistrați, nu mai este o noutate faptul că fiscoșul din România este exponentul unui veritabil principiu al relei-

credințe în relațiile cu contribuabilii. În pofida tentativelor de a „șlefui” imaginea prăfuită a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, reaua-credință pare a fi unul dintre demonii care bântuie fiscul, de la șeful instituției și până la cel mai mărunț funcționar. Iar domeniul în care lucrurile se pot observa cel mai bine este cel al taxelor percepute cu ocazia primei înmatriculări a vehiculelor în România, percepute după data de 1 ianuarie 2007. Două exemple pot fi elocvente:

i) la câteva zile după pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 aprilie 2011 în afacerea *Ioan Tatu*, șeful de atunci al fiscului spunea că „...hotărârea se aplică numai în cauza de la Sibiu”.

ii) la mai bine de trei ani de la pronunțarea hotărârilor Curții în afacerile *Tatu* și *Nisipeanu*, în condițiile existenței unei jurisprudențe unanime a instanțelor în sensul restituirii taxei de poluare percepute în temeiul O.U.G. nr. 50/2008, fiscul respinge toate cererile de restituire ale contribuabililor și-i îndrumă pe aceștia să se adreseze instanței, de unde pot obține eventual, alături de restituirea taxei, dobânzi și cheltuieli de judecată. Arareori, se invocă drept temei juridic art. 5 și 13 Cod procedură fiscală și se spune, sentențios, că în România se aplică cu prioritate reglementările naționale și „voința legiuitorului așa cum rezultă din lege”.

Această atitudine a fiscului român și în general a executivului pare să fi fost recent observată și la nivelul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În acest context, ne-au atras atenția concluziile expuse de avocatul general Melchior Wathelet în fața Marii Camere a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în afacerea C-331/13, *Ilie Nicolae Nicula vs. Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu*.

În esență, litigiul principal este unul de natură procedurală.

Domnul Nicula a achitat în baza O.U.G. nr. 50/2008 o taxă de poluare și încearcă să obțină restituirea acesteia pe cale judiciară. În cursul procedurii însă a intervenit O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu, iar în special art. 4 lit. d) din acest act normativ pare să-l lezeze pe domnul Nicula. Concret, dacă ar obține o hotărâre judecătorească favorabilă în temeiul căreia și-ar recupera taxa de poluare achitată în anul 2009, achitarea timbrului de mediu ar fi obligatorie pentru dobânditorul subsecvent al vehiculului, la momentul transcrierii dreptului de proprietate. Pe cale de consecință, previzibil, domnul Nicula ar fi obligat să reducă semnificativ prețul de vânzare al vehiculului deja înmatriculat în România. În plus, prin raportare la art. 12 din O.U.G. nr. 9/2013, instanța națională pare a se întreba dacă hotărârea judecătorească pe care previzibil o va pronunța în baza jurisprudenței *Nisipeanu* – conținând, în esență, obligația de restituire integrală a taxei de poluare – va produce efecte juridice depline, în condițiile în care acest art. 12 fixează o procedură de restituire, extrajudiciară, doar a diferenței dintre timbrul de mediu determinat conform O.U.G. nr. 9/2013 și taxa de poluare achitată în temeiul O.U.G. nr. 50/2008.

Tribunalul Sibiu a transmis Curții o întrebare generală referitoare la compatibilitatea O.U.G. nr. 9/2013 cu dreptul european, iar la solicitarea expresă a Guvernului român, cauza a fost atribuită spre soluționare Marii Camere a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În esență, concluziile avocatului general Wathelet au punctat următoarele chestiuni, pe care noi le considerăm esențiale pentru problema juridică ce va fi dedusă analizei Curții:

Citeste articolul integral in [numarul pilot Tax Magazine](#)

Comaniile trebuie să implementeze abordarea de business axată pe client

Comaniile care refuză să adopte un model de business axat pe client și își mențin structurile organizaționale tradiționale, continuând să facă investiții punctuale în tehnologie fără o viziune de ansamblu, ascultând mai degrabă de experții interni decât de vocea clientului, nu vor reuși să crească și să-și valorifice avantajul competitiv, conform noului raport global EY, *Competition, coexistence or symbiosis? The DNA of C-suite sales and marketing leaders*.

Raportul, care are la bază un studiu calitativ efectuat în rândul a peste 700 de lideri de marketing și vânzări și peste 120 reprezentanți din top management, precum și peste 20 de interviuri în profunzime, arată că doar 58% dintre directorii de marketing (Chief Marketing Officers – CMO) și 68% dintre directorii de vânzări (Chief Sales Officers – CSO) consideră că aduc valoare companiei prin folosirea feedback-ului de la clienți în scopul dezvoltării business-ului lor.

De asemenea, în procesul de obținere de informații de valoare de la clienți, liderii din marketing și vânzări nu se asigură că sunt folosite cele mai bune instrumente de analiză. Doar 47% dintre CMO și 58% dintre CSO declară că au o relație bună de colaborare cu directorul IT (Chief Information Officer – CIO).

“În mediul de business volatil de astăzi, când branduri care se impun la nivel global pot apărea și dispărea în câțiva ani, nicio strategie comercială nu poate garanta un succes durabil. Un lucru este însă cert: companiile care pun în centru activității lor

nevoile clientului, iar pe acest principiu se fundamentează mecanismul organizației, inclusiv lanțurile integrate de generare a valorii, au mai multe șanse de reușită”, spune Elena Badea, Director de Marketing, EY România.

Totodată, raportul evidențiază faptul că directorii de marketing și cei de vânzări nu reușesc să colaboreze și să-și valorifice întregul potențial. Doar 59% dintre CMO sunt convinși că aceste două poziții din cadrul companiei împărtășesc aceeași viziune de business, iar 54% dintre ei consideră că “lucrează bine împreună în cadrul diverselor sarcini și inițiative.”

Comaniile trebuie să-și integreze toate zonele de operațiuni, inclusiv departamentele de vânzări și marketing, pentru a oferi clientului o experiență de cumpărare diferită și cu adevărat pozitivă. În același timp, consiliile de administrație trebuie să fie mai deschise. Iar acolo unde se poate, funcțiile de marketing și vânzări ar putea fi complet unificate prin crearea unei funcții de director comercial (Chief Commercial Officer – CCO), care să pună clientul în centrul activității organizației.

Noul raport reprezintă o noua ediție a seriei de rapoarte dezvoltate de EY, *The DNA of the CFO*, *The DNA of the CIO* și *The DNA of the COO*, care se concentrează pe competențele și caracteristicile liderilor actuali din zona financiară, IT și operațională.

Pentru informații suplimentare, vizitați www.ey.com/dna-csmo

Despre raport

Raportul *The DNA of C-suite sales and marketing leaders* reprezintă punctul de început și cel mai recent raport dintr-o serie de rapoarte EY dedicate programelor de leadership, prin

intermediul cărora se încearcă înțelegerea factorilor care determină succesul oamenilor aflați în poziții de top management. Noul raport examinează rolurile în schimbare ale directorului de marketing (CMO) și de vânzări (CSO), incluzând o analiză a noului rol deținut de liderii comerciali care îmbină ambele funcții manageriale.

Impozitul pe construcții: incertitudini și controverse

✘ *Mihaela Popescu*

Director, Schoenherr Tax Bucharest SRL

Deși a trecut aproape un an de zile de când Guvernul a introdus peste noapte impozitul pe construcții speciale, acest impozit continuă să fie un măr al discordiei între mediul de afaceri și guvernanți.

Dincolo de controversele legate de costurile excesive pe care acest impozit le ocazionaază pentru mediul de afaceri, de faptul că acesta ascunde de fapt ineficiențe în colectarea și gestionarea banilor publici sau de faptul că încasările la bugetul de stat (1,5 mld. lei) au fost de 3 ori mai mari decât cele prognozate, numeroase dispute și incertitudini rezultă chiar din formularea actuală a textului de lege, căruia îi lipsește rigoarea necesară. Asupra acestor formulări lapidare ale textului de lege ne propunem să ne concentrăm atenția în cele ce urmează.

Noțiunea de contribuabil al impozitului pe construcții

Noțiunea de „contribuabil” include, la modul general, diverse

categorii de persoane juridice, fără nicio condiționare în ceea ce privește deținerea sau utilizarea vreunei construcții. S-ar putea deci interpreta că, de exemplu, orice societate comercială din România este contribuabil și, pe cale de consecință, ar trebui să-și înregistreze în mod corespunzător această obligație în vectorul fiscal, indiferent de existența vreunei construcții în patrimoniul său. Mergând mai departe cu acest raționament, ajungem la concluzia (desigur, absurdă!) că orice societate ar trebui să depună declarații privind impozitul pe construcții, chiar și dacă nu datorează niciun impozit, caz în care va completa declarația cu zero. Deși nu împărtășim o astfel de interpretare, ea decurge din actuala formulare a textului de lege.

Definiția construcțiilor

Codul fiscal definește ca obiect al impunerii construcțiile prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2139/2004 (denumit în cele ce urmează „Catalogul Mijloacelor Fixe”).

Desigur, legea este ușor de interpretat într-o manieră simplistă, în care construcțiile se regăsesc în Catalogul Mijloacelor Fixe și sunt, totodată, înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe de tipul construcțiilor. În realitate, există însă foarte multe situații atipice asupra cărora planează incertitudinea în privința încadrării în categoria construcțiilor și a aplicării impozitului pe construcții speciale.

Așa cum vom exemplifica în cele ce urmează, există trei mari surse de incertitudine în privința obiectului impunerii.

Citeste articolul integral in [numarul pilot Tax Magazine](#)

Curtea Constituțională a decis că legea pentru modificarea OUG privind comunicațiile electronice este neconstituțională, în ansamblul ei

În ziua de 16 septembrie 2014, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) din Constituția României și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a întrunit pentru a soluționa, în cadrul controlului anterior promulgării, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, obiecție formulată de Avocatul Poporului.

Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice este neconstituțională, în ansamblul ei.

Curtea a constatat că dispozițiile legii criticate nu au un caracter precis și previzibil, iar modalitatea prin care sunt obținute și stocate datele necesare pentru identificarea utilizatorilor serviciilor de comunicații electronice pentru care plata se face în avans, respectiv a utilizatorilor conectați la puncte de acces la internet nu reglementează

garanții suficiente care să permită asigurarea unei protecții eficiente a datelor cu caracter personal față de riscurile de abuz, precum și față de orice accesare și utilizare ilicită a acestor date.

Curtea a reținut incidența în prezenta cauză a considerentelor Deciziei nr.440 din 8 iulie 2014, întrucât actul normativ dedus controlului de constituționalitate nu reprezintă în fapt decât o completare a dispozițiilor Legii nr.82/2012, preluând parțial soluții legislative acolo reglementate, dar care au încetat să mai producă efecte juridice ca urmare a constatării neconstituționalității lor. Dispozițiile legale criticate nu numai că relativizează garanțiile de siguranță a reținerii și păstrării datelor, neimpunând standarde corespunzătoare de asigurare a nivelului de securitate și confidențialitate care să poată fi controlate efectiv, așa cum a reținut Curtea în argumentarea soluției pronunțate prin Decizia nr.440 din 8 iulie 2014, ci, prin lipsa oricărei reglementări cu privire la modalitatea de accesare și utilizare a datelor cu caracter personal, legea este viciată în mod iremediabil.

Argumentațiile reținute în motivarea soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Sursa: www.ccr.ro

**Spațiul Privat Virtual lansat
de ANAF a primit 2390**

solicitări de înregistrare într-o singură zi

Aplicația electronică Spațiul Privat Virtual, prin intermediul căreia contribuabilii persoane fizice din București și Ilfov au acces începând de ieri la propria situație fiscală, a primit un număr de 2390 solicitări de înregistrare până astăzi, la ora 11.00.

De asemenea, au fost descărcate 571 de documente, respectiv Declarația 112, nota privind obligațiile de plată, soldul obligațiilor neachitate.

Serviciul Spațiul Privat Virtual disponibil într-o primă etapă pentru contribuabilii persoane fizice cu domiciliul fiscal în București și în județul Ilfov a devenit activ începând de ieri, 15 septembrie, ora 16.30.

Pentru a accesa „Spațiul privat virtual”, persoanele fizice se vor putea identifica electronic prin certificate digitale calificate sau prin credențiale de tip nume/parolă însoțite de coduri de autentificare de unică folosință OTP.

Comunicarea electronică în Spațiul privat virtual se va face atât dinspre contribuabil către ANAF, cât și dinspre organul fiscal către contribuabil.

Punerea în aplicare a serviciului Spațiul Privat Virtual face parte dintr-un proiect mai amplu, care are în vedere îmbunătățirea relației contribuabilului cu administrația fiscală și stimularea conformării voluntare, în primul rând prin punerea la dispoziție a informațiilor necesare pentru a facilita plata obligațiilor fiscale.

Pentru perioada septembrie-decembrie, în care se va aplica proiectul pilot, contribuabilii vor avea acces la următoarele informații privind propria situație fiscală:

- Soldul obligațiilor neachitate
- Decizia de impunere anuală (începând cu 2013, emisă anul acesta)
- Nota privind obligațiile de plată, care se poate prezenta fie la Trezorerie pentru a efectua plata, fie informațiile din cuprinsul acesteia pot fi utilizate pentru a efectua plata online.
- Informațiile cuprinse în Declarația 112.

Începând de anul viitor, proiectul pilot pentru Regiunea București-Ilfov va fi dezvoltat la nivel național și se vor extinde categoriile documentelor și informațiilor comunicate spre și dinspre contribuabili.

Sursa: www.mfinante.ro

Fisc (reclamant) vs. Contribuabil (pârât). Inadmisibilitatea acțiunii în contencios fiscal

Autor: Cosmin Flavius Costăș,

Avocat partener, Costăș, Negru & Asociații SCA

Este posibilă matricea Fisc (reclamant) vs. Contribuabil (pârât) într-un litigiu de contencios fiscal grefat pe dispozițiile Legii nr. 554/2004 și ale Codului de procedură fiscală sau, într-un asemenea caz, se va constata inadmisibilitatea acțiunii în contencios fiscal?

În fapt, în sarcina contribuabilului s-au stabilit prin decizia de impunere nr. 44948/1 din **29.10.2012** a Direcției Generale a Finanțelor Publice Cluj obligații fiscale principale și accesorii. Prin contestația înregistrată la D.G.F.P. Cluj sub nr. 48998 din **21.11.2012**, contribuabilul a declanșat procedura de contestare a actului administrativ fiscal prevăzută de art. 205 și următoarele Cod procedură fiscală. Această contestație a fost soluționată de fisc prin decizia de soluționare a contestației nr. 54 din **5.02.2013**, comunicată în cursul lunii februarie 2013. Cu alte cuvinte, deși potrivit art. 70 C. pr. fisc., termenul de soluționare al contestației era de 45 de zile, din culpa exclusivă a organului fiscal contestația a fost soluționată în termen de **77 de zile**. Pe cale de consecință, la data de **19.03.2013**, în interiorul termenului legal de 6 luni și cu respectarea dispozițiilor art. 218 C. pr. fisc., contribuabilul a demarat acțiunea în contencios fiscal împotriva deciziei de soluționare a contestației și a deciziei de impunere. Această acțiune face obiectul unui dosar aflat pe rolul Tribunalului Cluj.

Separat, pentru a preveni executarea silită, contribuabilul a înregistrat la 22.11.2012 la Curtea de Apel Cluj o cerere de suspendare a deciziei de impunere nr. 44948/1/29.10.2012, în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004. Prin sentința civilă nr. 9 din **8.01.2013** a Curții de Apel Cluj, cererea de suspendare a fost admisă și s-a dispus suspendarea deciziei de impunere nr. 44948/1/29.10.2012, până la soluționarea pe fond a litigiului având ca obiect anularea deciziei de impunere. Mai mult, prin decizia civilă 6131 din **12.09.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal a fost respins recursul D.G.F.P. Cluj, astfel încât suspendarea era validă, până la momentul soluționării acțiunii de fond.

D.G.F.P. Cluj a introdus la Tribunalul Cluj o acțiune în constatare, prin care a solicitat instanței să constate faptul

că suspendarea deciziei de impunere pronunțată prin sentința civilă nr. 9/8.01.2013 a Curții de Apel Cluj nu-și mai produce efectele, întrucât contribuabilul a depășit termenul de 60 zile prescris de Legea nr. 554/2004 pentru introducerea acțiunii de fond (termen calculat de organul fiscal cu începere de la 22.11.2013, data introducerii cererii de suspendare în temeiul art. 14 la Curtea de Apel Cluj).

În apărare, contribuabilul a invocat următoarele excepții și apărări de fond:

A. Excepția inadmisibilității acțiunii, ca urmare a faptului că ea nu intră în sfera contenciosului administrativ. Cu titlu prealabil, s-a învederat faptul că potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, *“Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată”*. Cu alte cuvinte, un litigiu de contencios administrativ opune în mod obligatoriu o persoană fizică, juridică sau o entitate fără personalitate juridică ce se pretinde victima unei autorități publice și respectiva autoritate publică. *Per a contrario*, autoritățile publice nu se pot adresa instanței de contencios administrativ pentru a-și valorifica eventualele “drepturi” sau “interese legitime” în raport cu particularii. De altfel, această stare de lucruri este explicabilă și prin prerogativele exorbitante pe care le au la dispoziție autoritățile publice. Astfel, dacă un particular are doar posibilitatea de a se adresa instanței de contencios administrativ pentru a-și valorifica drepturile sau interesele legitime, în temeiul unei hotărâri judecătorești, autoritățile publice au posibilitatea de a emite acte administrative pentru a regla conduita particularilor. De pildă, în materie fiscală, organele fiscale pot emite oricând acte administrative

fiscale, prin care să stabilească obligații în sarcina particularilor. În această ambianță, o acțiune prin care D.G.F.P. Cluj tinde să obțină o hotărâre judecătorească de “constatare” a suspendării de drept, în contradictoriu cu un contribuabil, apare ca fiind **vădit inadmisibilă**. Desigur că organul fiscal avea, în ipoteza în care aprecia că suspendarea actului administrativ ar fi încetat de drept, două posibilități de acțiune: (i) invocarea suspendării de drept în susținerea recursului împotriva sentinței prin care s-a admis cererea de suspendare; (ii) reluarea măsurilor de punere în executare a actului administrativ, justificată prin încetarea de drept a efectelor suspendării. În condițiile în care nu a uzat de aceste mijloace procedurale, este evident faptul că apelul la instanța de contencios administrativ este *per se* excesiv și trebuie calificat drept inadmisibil.

B. Excepția necompetenței materiale a Tribunalului Cluj – Secția Contencios Administrativ și Fiscal. În al doilea rând, s-a invocat **excepția necompetenței materiale a Tribunalului Cluj – Secția Contencios Administrativ și Fiscal** pentru soluționarea acțiunii în constatare introduse de D.G.F.P. Cluj. Astfel, cu titlu general, vom observa faptul că nu există nicio dispoziție din Legea nr. 554/2004 sau din Codul de procedură fiscală care să atribuie competența de soluționare a unui litigiu de acest tip, purtat între o autoritate publică reclamantă și un particular pârât, Tribunalului – Secția Contencios Administrativ și Fiscal sau în general vreunei instanțe. Pe cale de consecință, o concluzie logică ar fi aceea că litigiul ar putea fi eventual soluționat de instanța competentă general, respectiv de Judecătoria Cluj-Napoca. În egală măsură, nu este pe deplin exclusă nici o altă ipoteză. Astfel, dacă s-ar trece peste excepția inadmisibilității și s-ar aprecia că o asemenea acțiune ar putea fi judecată, în contenciosul administrativ, competența ar trebui determinată, prin raportare la art. 125 NCPC, în funcție de instanța competentă să judece “litigiul de fond”. Or, în cazul nostru, competența pentru judecarea

litigiului de fond, adică a cererii de suspendare, a aparținut în primă instanță Curții de Apel Cluj – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal. Pe cale de consecință și în această situație s-ar impune declinarea competenței.

C. Excepția neîndeplinirii procedurii prealabile. În al treilea rând, raportat la prevederile art. 7 și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, a fost invocată **excepția neîndeplinirii procedurii administrative prealabile**. Astfel, conform textelor evocate, cu titlu general, accesul la instanța de contencios administrativ pentru particular este condiționat de necesitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile. În ambianța succintă a unei cereri de suspendare, este suficientă doar *demararea procedurii prealabile*. Pe cale de consecință, simetric invers, dacă apreciem că autoritățile publice pot utiliza contenciosul administrativ, ele trebuie să respecte aceeași exigență a îndeplinirii sau demarării procedurii prealabile. Or, cum în speță nu s-a probat un asemenea demers, acțiunea trebuia bineînțeles respinsă ca inadmisibilă.

D. Excepția lipsei de interes a cererii de chemare în judecată. Reiterând în parte cele expuse cu ocazia susținerii primei excepții, reclamantul a indicat faptul că D.G.F.P. Cluj avea două posibilități de acțiune: (i) invocarea suspendării de drept în susținerea recursului împotriva sentinței prin care s-a admis cererea de suspendare; (ii) reluarea măsurilor de punere în executare a actului administrativ, justificată prin încetarea de drept a efectelor suspendării. În dosarul suspendării, D.G.F.P. Cluj nu a invocat acest aspect, deși recursul a fost soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 12.09.2013, adică la mai bine de trei luni de la data introducerii acțiunii în constatare. Acesta este în fapt și motivul pentru care recursul a fost respins, iar măsura suspendării dispusă de Curtea de Apel Cluj a fost menținută. În egală măsură, deși are posibilitatea de a relua procedura de executare – caz în care contribuabilul ar fi fost

nevoit să conteste executarea și să invoce beneficiul suspendării – D.G.F.P. Cluj nu a valorificat nici această cale de atac. Prin urmare, raportat la această stare de lucruri, s-a apreciat că **acțiunea este în mod vădit lipsită de interes și trebuie respinsă ca atare.**

E. Excepția netimbrării cererii de chemare în judecată. Suplimentar, s-a invocat **excepția netimbrării cererii de chemare în judecată.** Astfel, acțiunea introdusă de D.G.F.P. Cluj nu este scutită de taxe judiciare de timbru nici în temeiul vechii Legi nr. 146/1997 și nici în temeiul mai recente O.U.G. nr. 80/2013, dintr-un motiv foarte simplu: acțiunea nu privește “venituri publice”, ci are ca obiect constatarea unei stări de drept (surveniența încetării de drept a efectelor suspendării unui act administrativ fiscal). Pentru acest motiv, apreciind că acțiunea trebuia timbrată, contribuabilul a solicitat anularea ei ca netimbrată, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997.

F. Excepția nulității cererii de chemare în judecată pentru lipsa elementelor obligatorii prevăzute de Noul Cod de Procedură Civilă. În fine, s-a solicitat instanței, dacă se va identifica o instanță competentă, să procedeze la anularea cererii de chemare în judecată pentru lipsa următoarelor elemente obligatorii prevăzute de art. 194 NCPC: contul bancar al pârâtului; numele, prenumele și calitatea consilierului juridic ce reprezintă D.G.F.P. Cluj în proces; dovada mandatului de reprezentare – delegație întocmită în conformitate cu prevederile Legii consilierilor juridici; obiectul cererii și valoarea obiectului cererii, după prețuirea reclamantului; arătarea motivelor de drept pe care se sprijină petitul acțiunii în constatare; arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

G. Apărări de fond. Suplimentar, pentru ipoteza respingerii excepțiilor, contribuabilul a invocat în apărare și o serie de
apărări de fond:

a. Eventuala încetare a suspendării nu poate fi invocată pe calea acțiunii directe. După cum s-a observat, D.G.F.P. Cluj a fost parte în litigiul din dosarul suspendării, în fapt extrem de recent (raportat la momentul formulării întâmpinării) fiind soluționat recursul declarat de acest organ fiscal. Or, în cadrul recursului, D.G.F.P. Cluj nu a invocat niciodată faptul că ar fi survenit încetarea de drept a efectelor suspendării. Desigur că o asemenea apărare, dacă ar fi fost probată, era aptă să producă efecte juridice. Astfel, dacă acesta ar fi fost cazul, Înalta Curte ar fi putut să admită recursul și să constate că într-adevăr hotărârea Curții de Apel Cluj nu mai are nicio forță juridică, întrucât suspendarea și-a epuizat efectele. De asemenea, același fapt juridic ar putea fi invocat pe cale de excepție, în situația în care D.G.F.P. Cluj ar relua măsurile de executare silită, iar contribuabilul ar formula contestație la executare și ar invoca beneficiul suspendării. În prezentul cadru procesual însă apreciem că acțiunea este oricum inadmisibilă și trebuie respinsă ca atare.

b. Dacă s-ar trece și peste acest aspect, s-a arătat faptul că în speță **orice întârziere este imputabilă Direcției Generale a Finanțelor Publice Cluj.** Astfel, contestația formulată de contribuabil în temeiul art. 205 și următoarele Cod procedură fiscală a fost soluționată de către funcționarii organului fiscal în termen de 77 de zile, cu depășirea flagrantă a termenului legal de 45 de zile pentru soluționarea contestațiilor. Or, conform dispozițiilor art. 218 C. pr. fisc., acțiunea în contencios fiscal nu poate avea ca obiect decât **decizia de soluționare a contestației** (în caz contrar, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții de Apel Cluj și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, acțiunea va fi respinsă ca inadmisibilă). Or, această decizie a fost emisă doar la 5.02.2013 și comunicată ulterior acestei date, acțiunea fiind introdusă deci la aproximativ 30 de zile de la data comunicării deciziei de soluționare a contestației. Prin urmare, instanța va trebui să evalueze următoarele: Curtea de

Apel Cluj a dispus suspendarea la 8.01.2013, hotărârea fiind însă comunicată doar la 24.01.2013; contribuabilul a introdus acțiunea principală la Tribunalul Cluj – urmare a modificării regulilor de competență – la 19.03.2013; orice eventuală întârziere se datorează comportamentului D.G.F.P. Cluj, care și-a îndeplinit cu mare întârziere obligația de soluționare a contestației.

Prin sentința civilă nr. 15856 din 29 noiembrie 2013, Tribunalul Cluj a respins ca inadmisibilă acțiunea, valorizând în esență argumentele contribuabilului referitoare la faptul că matricea Fisc vs. Contribuabil, într-un litigiu de contencios fiscal, este imposibilă. Desigur, grațios, instanța a trecut peste excepțiile necompetenței și netimbrării, oferind însă o soluție corectă asupra excepției inadmisibilității.

Sursa: <http://www.costas-negru.ro>

AȘ, N
SOCI